

ΣΥΛΛΟΜΗΣ ΟΡΟΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησις Δρ. 12
Έξέμνητος 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησις φρ. χρ. 12
Έξέμνητος 6

ΠΡΟΝΟΙΑ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατρ. ό επιχ. λ. 50
ΕΙΣΟΠΙΗΣΕΩΝ
Δ. Σελ. ό στ. λ. 60
Β. " " " " 50
Γ. " " " " 40
Δ. " " " " 30
Δικαστ. ό στ. λ. 20

Αί επιστολαί τῆ Διευθύνσει

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Έν πᾶσι προπληρωμῆ ένταυθα

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ

Τὰ χειρόγραφα
δέν ἀποδεχόνται

Έκδότης
Γ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μετά τρεῖς ἔτι ἡμέρας ἀπό σήμερα ὁ πρότασις τῶν ἐν Καλάμιας Συλλογῶν ὁ Ἐμπορικὸς, καλεῖ τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ τὸν καταστατικὸν χάρτην του, ὅπως προῶπιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος. Πολλὰι προτρέχουσι ζημαὶ καὶ αἰ ἀκαταπόνητοι τῶν προόδων γλώτται, δὲν ἀποδυσπεστοῦσι νὰ σφυρηλατῶσι κατ' ἐκάστην διαδόσει σατανικὰς προδιαγραφούσας ἀθῆλα πράγματα καὶ διδούσας ὑπονοίας περὶ ἀναρρητομένων ὀθῆν διενέξων κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρίου. Οὐδαμῶς ἀληθῶς πρέπει νὰ ἀξιοῦσιν ἀπαντήσεως τοιούτους ψευδοποστῆλους σκαπανεῖς μόνον λογῶν καὶ πολεμίου παντός ἔργου καλοῦ καὶ σωστικοῦ διὰ τὸν τόπον. Ἄλλ' ὅστιν περιφρόνησιν καὶ ἂν αἰθνησώμεθα διὰ τοὺς τοιούτους, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα πρὸ τοῦ ἀποφλέγματος τῶν ἀπλοϊκωτέρων καὶ λίαν ἐντίμων ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι τὴν ἰδίαν ὅτι ἀνθρώπι ὡς οἱ ἀποτελοῦντες τὸν Ἐμπορικὸν τῆς πολέως μας Σύλλογον, εἶναι ποτε δυνατόν νὰ στέρξωσιν εἰς διαμάχας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγῶνας λογῶν νὰ συνάψωσι, διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνός ἐνιαυσίου προέδρου ἐνός ταμίου ἢ ἐνός ἐλεγκτοῦ!

Τοιαῦται σκέψεις, εἶναι βεβηλοὶ στοχασμοὶ καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὕβρις κατὰ τῶν προσώπων ἐκείνων, τὰ ὅποια μετοχετεύουσιν εἰς τὴν πόλιν ὅλον τὸ εἰσρέον χρυσίον. Εἶναι ὕβρις ἀτόχημα τὸ νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι τέσσαρες ἢ πέντε ἀνθρώποι ὅσοι εἶναι εἰ ἐν τῷ συλλόγῳ δυνάμενοι νὰ προεδρεύσωσιν αὐτοῦ, θὰ συγκατατεθῶσι ποτε ἢ θὰ στέρξωσιν, ὑπαδαυλίζοντες, νὰ διαλυθῇ ὁ Σύλλογος, διότι ἀνεβλήθη ἐπὶ ἐν ἔτος ἢ πληρωσὶς μιᾶς ἔστω καινῆς φιλοδοξίας. Εἶναι ἐγκλημα νὰ προσφέρωμεν καὶ νὰ λέγωμεν ἀνευθρῆρῆστος ὅτι ἐν τῷ ἔμπορικῷ Συλλόγῳ τῆς πόλεως Καλαμῶν εἶναι ἀνάγκη προκειμένου νὰ γίνωσιν ἀρχαιρεσῖαι, νὰ ἐξευρεθῇ τὸ σὺδ-

τερον ἔδαφος, τὸ προσώπον ὅπλα δὴ ἐκείνο, ἐφ' οὗ νὰ ὑποχωρῇ πᾶσα καινοδοξία ἐρημῆ, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τοῦ συλλογοῦ τὸν ὅποιον ἀποτελοῦσιν, ἐνε νήκοντα ὀκτὼ Καλάμιοι καὶ δυνάμενοι ξένοι.

Ὁ σταθμὸς ἡμῶν ἐν τοῖς λόγοις αὗτοις εἶναι ἐδῶ. Δὲν προχωροῦμεν περαιτέρω διότι νομιζομεν ὅπως ἀπρεπὲς νὰ ὑπεισδύσωμεν εἰς τὰς σχέσεις συλλογοῦ οὗτινος ἡ πορεία ἐκ τῶν προτέρων ἐπιτυχῆς, προῶριστα νὰ διανυθῇ ἐνδόξως, ἀποφέρουσα τοὺς ἀναλόγους καρπούς. Ἡμεῖς ἔνα ἔχομεν πόθον νὰ ἴδωμεν τὴν πόλιν μας προοδεύουσαν ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς. Ἐν τῷ ἔμπορικῷ δὲ συλλόγῳ ἐμβλέπομεν ἔνα ἐγερτήριον τοῦ μοχλοῦ συστατικὸν ἀξίον πολλῆς προσοχῆς καὶ μεγάλης μελέτης.

Τὴν ἀποστολὴν τῆς ταύτης ὁ σύλλογος ἀρκούντως κατενόησεν ἄχρι σήμερα, ἐπράξε δὲ κατ' ἡμᾶς πᾶν τὸ ἐπιτρέπομενον ὑπὸ τοῦ ἀτελοῦς ὀργανισμοῦ του, τὸ δὲ μελλόν προφανῶς διανοίγεται εὐτυχέστερον καὶ εὐελπιστότερον. Τὸ ἐπιθυμοῦμεν καὶ τὸ εὐχόμεθα δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι πολλὰς ἔχομεν ἐστραμμένους τὰς πρὸς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον ἐλπίδας μας, ὧν ἡ πραγμάτωσις θὰ ἐπιρρωθῇ ὑπὸ τῶν χειροκροτημάτων, τὰ ὅποια θὰ ὑποδεχθῶσι τὸ ἐκ τῆς κληροτίδος ἐξαχθησόμενον ὄνομα τοῦ προέδρου, οἷος δὴ ποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτος.

Ο ΚΑΒΑΛΟΤΤΗΣ

ΚΑΙ
ΜΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ
ΤΟΥ «ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ» ΤΟΥ
(ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ)

Καὶ ὁ Μεσσηνιακὸς λαὸς διὰ τοῦ ἐπισήμου δικηγορικοῦ τοῦ συλλογοῦ καί τοῦ ἐπιφόρου εἰς πᾶν ποιητικὸν ὄρημα μέλους αὐτοῦ κ. Τζάνε, τοῦ ἐξαποστειλάντος τὸ συλλυπητήριον τηλεγράφημα εἰς τὴν οἰκὸγένειαν Καβαλόττη, ἀπέδωκεν ὄντως δικαίον φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν μέγαν φιλέλληνα. Εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην ἐκθύμως ἐπινεύσας καὶ συμβεβῆξας ὡς πολίτης Ἕλληνα, ὀρῶμαι, καὶ ὡς ἰδιαιτέρον τυγῶν νὰ συνδέωμαι μὲ τὸν ἔξοχον ποιητὴν καὶ δραματικὸν συγγραφέα διὰ λεπτοῦ νήματος ἀπωτάτης ἀναμνήσεως καλῶν ἢ

μεσῶν συμπίπτουσῶν εἰς τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἀπτότερον νὰ συμβεβῆξω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τυπικὸν μνημόσυνον του διὰ τῆς ἀνγκαιώσεως αὐτῆς.

— ο —
Ἄκριβῶς πρὸ εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν!
Τὴν 2)14 Μαρτίου 1874.

Ἄνεβιβαζέτο τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μικροῦ ἀλλὰ περικαλλοῦς καὶ ἀριστοκρατικοῦ θεάτρου τῆς Τεργέστης Ἄρμου νῖα ὁ «Ἀλκιβιάδης» τοῦ Καβαλόττη.

Ἡ Τεργέστη ἔδρεπεν ἀνέκαθεν τὰ πρωτόλεια τῶν δραματικῶν ἔργων τῆς Ἰταλίας. Οἱ καλλίτεροι θεῖοι αὐτῆς εὐρίσκοντες ὄχι μόνον ἐνθουσιώδη δεξίωσιν, ἀλλὰ καὶ καλὰ εἰσπράξεις ἐσπευδον πάντοτε νὰ ὀρίσωσι ἔνα τῶν διαρκεστέρων σταθμῶν τῆς ἐτησίως περιοδείας των τῆν γείτονα Αὐστριακὴν πόλιν τῆς Τεργέστης, τὴν ὅποιαν λόγῳ τῆς γλώσσης διεξεδίκεν ἔκτοτε ἡ Ἰταλικὴ προπαγάνδα.

Ἡ «Ἀλύτρωτος Ἰταλία» ἔδινε καὶ ἔπαρνε πάντοτε εἰς τὸ διάστημα τῶν θεατρικῶν αὐτῶν περιοδῶν καιροφυλακτοῦσα περτωτικὸν τι δόραμα ἢ παρεμβολὰς φιλελευθέρων καὶ ἐνωτικῶν ἰδεῶν καὶ φράσεων κατὰ τὴν σκηνικὴν ἀνέλιξιν αὐτῶν ὅπως ἐπίδειξῃ τὰ κατὰ τῆς Αὐστριακῆς ἐξουσίας φρονήματά τῆς.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Τεργέστης οὐχὶ εἰς μικρὸν ἀριθμὸν συμποσούμενοι τότε καὶ ὀργωνόμενοι εἰς συμπαγῆ καὶ ἀνθρῶν παροικίαν, ἂν καὶ ἄπαντες σχεδὸν ἢ ἡ μέγλη αὐτῶν πλειονοψῆφία Αὐστριακοὶ, τὸ φρόνημα καὶ ἀντίθετοι τῶν Italianissimi, εὖς περιστοιχίζον κυρίως οἱ ἐν τῷ ἔμπορικῷ ἀντίπαλλοι αὐτῶν Ἑβραῖοι, λόγῳ τῆς γλώσσης, πρὸς τὴν οἰκειότερον Βεβχίως εἶχον, ἢ πρὸς τὴν Γερμανικὴν, ἐσύχναζον καὶ ἦσαν τακτικοὶ θαμῶνες καὶ συνδρομηταὶ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου, ἀλλ' οὐχ' ἦτον ἀντίπαλοι σταθεροὶ καὶ θερραλέοι καὶ ἐκδηλωμένῳ μειονοψῆφίᾳ εἰς τὰς ἐπιδείξεις αὐτὰς τῶν φιλελευθέρων καὶ φιλιτάλων. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁσάκις οὗτοι ἐχειροκροτοῦν τὰς τετριμμένους ἐκείνας κατὰ τῶν Τυράνων καὶ ξένων ἀποστροφῆς οἱ παρευρισκόμενοι Ἕλληνες ἐσυρίζομεν καὶ ὁσάκις οἱ Ἰταλοὶ ἐπυρίζομεν καὶ ἀπεδοκίμαζον τὴν παρουσίαν τῶν δεσποτικῶν προσώπων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, οἱ Ἕλληνες ἐχειροκροτοῦμεν οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ φιλονεικίαι καὶ ῥήξεις προεκαλοῦντο μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ζωροτέρων Ἑλλήνων. Βεβχίως καθαυτὸ τὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων δὲν ἦσαν φιλοδеспοτικὰ καὶ ἀν-

φιλελεύθερα, ἀλλ' αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, αἱ παραδόσεις τῆς ἀποικίας, αἱ τιμαὶ καὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ φιλοφρονήσεις καὶ ἡ προστασία, τὰς ὁποίας ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ τοπικὴ ἐξουσία, ἐπεδωψίλευεν εἰς τοὺς προεξάρχοντας καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος εἶχον πλέον προεξοφλήσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἀλληλεγγύην τῶν αἰσθημάτων.

Ἐνθυμούμαι τὸ περιστατικὸν ἐνὸς τῶν μᾶλλον φιλελευθέρων καὶ ζωηροτέρων Ἑλλήνων τῆς Τεργέστης τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅστις κατὰ τὴν ἐκεῖ ἀφίξιν τοῦ καταναυμαχῆσαντος τοῦ Ἰταλοῦ ἐν Λίσση Αὐστριακοῦ Ναυάρχου, παρακαλουθῶν αὐτὸν ἐκαίροφυλάκτισε τὴν προσέλασιν του πρὸ τοῦ καφφενείου ἐν τῇ πλατείᾳ ὅπου ἐκάθησεν ἵνα λάβῃ ἀναψυκτικὸν τι καὶ μόλις ἠγγέθη ἔσπευσε νὰ καλέσῃ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ καφφενείου καὶ ἐπιδεικτικῶς ν' ἀγοράσῃ πληρώσας ἀδρῶς τὴν ἕδραν ἐφ' ἧς ἀνεπαύθη μικρὸν ὁ νικητὴς Ναύαρχος.

Ἐίχομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ τὰς ἐθνικὰς ἀφορμὰς μας τότε, ἐκτὸς ποιᾶς τινος ἀντιζηλίας, μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Ἰταλοὺς. Ἦτο πρόσφατος τότε ἡ περιύβρισις, ἣν ἐν Κερκύρα μᾶς ἔκαμον μὲ τὴν δι' ἀπάτης σύλληψιν τοῦ Ἰταλοῦ πρόσφυγος ὑποδηματοποιοῦ Caratocciolo καὶ ἐνθυμούμαι ὅτι ἡ πρώτη ῥητορεία μου εἰς τὴν ξένην μοι ἔτι ἐκείνην γλώσσαν, ἐξερράγη ὅπως ὀπως εἰς συζήτησιν ἐν ζυθοπωλείῳ περὶ τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ μέτριας Italianissimi, παρ' ὀλίγον δὲ ἡ παντομίμα καὶ ἡ μακαρονική ῥητορεία νὰ μετατραπῇ εἰς συμπλοκὴν καὶ μάχην διὰ φιαλῶν καὶ καθισμάτων.

Μεθ' ὅλας λοιπὸν αὐτὰς τὰς προκαταλήψεις καὶ ἀφορμὰς μας πρὸ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου, εἰς τὴν εἰδησιν ὅτι πρόκειται ν' ἀναβῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐθνικῆς μας ὑποθέσεως καὶ ἐκ τῆς ἀποστιλβούσης ἐκείνης ἐποχῆς τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἱστορίας δράμα, οὐτινος καὶ ἡ φήμη εἶχε προτρέψῃ διεγερτικὴ, ἔργον συγγραφῆς νέου καὶ φιλελευθέρου, περιλάμπρου δὲ ἀμέσως εἰσόδου εἰς τὸ φιλολογικὸν στάδιον καὶ ἀκραιφνεστάτου φιλελληνισμοῦ, ὅστις εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος καὶ ἐποπτεύσῃ εἰς τὴν πρώτην παράστασιν αὐτοῦ, πᾶσα ἡμῶν προκαταλήψις ἐξέλιπε, δὲν ἐσκέφθημεν πλέον ἢ πῶς νὰ τιμήσωμεν τὸν ἔξοχον συγγραφέα καὶ φιλέλληνα καὶ ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν ὀλίγων περιστάσεων, καθ' ἧς συνειργάσθημεν μετὰ τοῦ φιλελευθέρου συμπολίτου τῆς Αὐστριακῆς ἐκείνης μεγαλουπόλεως.

Μεθ' ὅλην δὲ τὴν γνωστὴν θερμὴν τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν εἰς παρομοίου εἶδους ἐγχειρήματα καὶ ῥηματικὰς ἐκδηλώσεις ἐννοεῖται ὅτι οἱ ῥωμαῖοὶ τοῦ ἀπεράσαμεν. Προεξάρχοντας τοῦ διακεκριμένου συντάκτου τῆς Ἡμέρας Βυζαντίου καὶ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ σχηματισθείσης, ἡ δεξιότης ἡ γενομένη εἰς τὸν συγγραφέα ὑπῆρξε παταγώδης, ἡ παράστασις τοῦ ἔργου διαρκῆς ἐπευφημία καὶ ἀπαυστον χειροκρότημα καὶ ἡ ἐμφάνισις ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ αἱ τιμαὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι αὐτῷ ἀποθέσεις.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον ἤξεν ὄντως πάσης ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐπευφημίας. Ἐκτὸς

τῶν πατριωτικῶν συγκινήσεων, τὰς ὁποίας εἰς καθὲ λῆξιν καὶ φράσιν μᾶς ἐπροξένει ἐν ξένη γῆ ἡ καθόλου διασκευὴ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἐπτὰ εἰκόνων, καθ' ἧς ἀναλίσσεται, ἡ φιλολογικὴ αὐτοῦ τεχνουργεῖα, τὸ γλωσσικὸν καὶ φραστικὸν περιβλεπόμενον, ἦσαν παράθεμα ὄντως ἐπίλεκτον καὶ ἀπολαυστικὸν καὶ ὑπερεδικαιώσαν τὰς προσδοκίας μας.

Οὐδ' ὁ βραχὺς φιλόξενος χώρος τῆς «Προνοίας» οὐδὲ ἡ ἀσθενὴς ἀπειράτη ἀναπόλησις ἐπιτρέπει μοι ἀναλυσιν καὶ κριτικὴν τοῦ ἔργου. Μεμονωμέναι ὅμως τινες ἐντυπώσεις σκηνῶν καὶ διαλόγων ἐξικισίων ἔμειναν τόσον ἐντυπωμέναι καὶ μετὰ πάροδον ὀλακλήρου ὑπερκεισαστηρίδος εἰς τὴν μνήμην μου! Ἡ ἐν τῇ Α' πράξι ἀμέσως ἐμφάνει ἐν τῇ σκηνῇ τῆς Ἀσπασίας καὶ τῶν μαθητῶν τῆς ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας τοῦ Σωκράτους, ἡ ἀνάλυσις τῶν πολιτικῶν ῥαδιουργιῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ἐν τῇ Β' πράξι καὶ ἡ κατ' αὐτὰς διαδρομὴ τοῦ τόσον ποικίλου καὶ δημαγωγικοῦ καὶ φιλοδοξοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὁ ἐν τῇ Γ' ἀνελισσόμενος ἐρασμὸς καὶ ἐπιβλητικὸς ὅσον ἐκθεσμὸς ἰδιωτικὸς αὐτοῦ θίος ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἑταίρων καὶ παρασίτων μεταξὺ τῆς Τιμάνδρας καὶ τοῦ Κιμόβου, ἡ ἐν ταῖς ἐπομέναις σκηναῖς πολεμικὴ αὐτοῦ καὶ στρατιωτικὴ δράσις καὶ συμμόρφωσις αἱ κατόπιν συγκρούμεναι πατριωτικαὶ καὶ προδοτικαὶ ὀρμαὶ του καὶ ἐπὶ τέλος ἡ δραματικωτάτη ἐκείνη καταστροφή, καθ' ἣν κυρπολομένον τοῦ οἴκου του ὑπὸ τῶν μισθωτῶν τοῦ Λυσάνδρου μόνῃ ἐμπιστοσύνη καὶ περιλθαφίς τοῦ ἐναπομένου ἡ τῆς ἐταίρας καὶ τοῦ παρασίτου, αἱ ἐντυπώσεις λέγω αὐταί, μὲθ' ὅλον τὸ μακροσκελὲς τοῦ δράματος καὶ τὴν χαλαρὰν συνοχὴν του, ἔμειναν τόσα φωτεινὰ σημεῖα τῆς μνήμης μου.

Ὅπως, ὡς φωτεινὸν μετέωρον παρίσταται μοι καὶ σήμερον ἔτι, ὑπεροπλῆξω ἀπὸ εἰκοσι τέσσαρα ὅλα ἔτη, ὁ συγγραφεὺς κατὰ τὴν ἐν μέρει φρονήτιδος καθυπό, Ἑλληνικῆς καὶ Ἰταλικῆς ἀδελφωμένης πλέον, ἐμφάνισιν του ἐν τῷ προσκηνίῳ μὲ τὴν συμπληρωτικωτάτην καὶ νεαρωτάτην ἔτι μορφήν καὶ φυσιογνωμίαν τῶν τριάντα τοῦ ἔτων, τὸν λεπτὸν μύστακα του καὶ τὴν ὀξείαν κατατομὴν του, ὠχρότατος ἐκ τῆς εὐλόγου συγκινήσεως στεφανούμενος ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν Ἰταλῶν θιασωτῶν του.

Ἐν τῷ ἐπικλοουθήσαντι συμποσίῳ ἐγνώρισα ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἐνθερμον καὶ φιλέλληνα ποιητὴν καὶ ἐθαύμασα τὴν δύναμιν τῆς διανοίας του, τὸ πῦρ τῆς καρδίας του καὶ τὴν διαύγειαν τοῦ χαρακτήρος του, καταδῆλα προσόντα προαιωνίζοντα τὸ μετέπειτα σταδίον του. Βραδύτερον, εἰς τὴν ἐπομένην φθινοπωρινὴν περίοδον τοῦ Φιλοδραμικοῦ θεάτρου τῆς αὐτῆς πόλεως ὁ Ἀλκίβιος ἀπέτελες τὸ ἐντρυφήμα αὐτῆς καὶ ἐσώσετο ἡθελοποιὸς τοῦ ἀπόπτωσιν ἣν προεκάλεσαν ἄλλα δράματα καὶ ἐπανειλημένα ἀποτυχία των. Τότε κατανοήσας ἀντιώτερον τὰς ἀρετὰς τοῦ ἔργου ἠθέλησα νὰ μεταφέρω αὐτὸ εἰς τὴν γλώσσάν μου καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ἐκδοθῆ ἔτι ἐξήτησα τὴν ἀδειαν καὶ τὸ μέσον παροχῆς ἀντιγράφου αὐτοῦ ἀπὸ τὸν συγγραφέα. Εὐφραστήθη ὅπως νὰ μοὶ παρέξῃ εὐμενῶς διὰ θεομῆ:

ἐπιστολῆς του τὴν ἀδειαν. ἐπαγγέλλθη δὲ νὰ μοὶ ἀποσταλῇ ἐν τῶν πρώτων τῆς ἐπιχειμένης ἐκδόσεως του ἀντιτύπων.

Καὶ πρῶτα ἡ ἐκδοσις του δὲν ἐβράδυνε ἀφ'ερωθεῖσα μάλιστα εἰς τὸν πρωτοστάτην τοῦ ἐν Τεργέστη, ὡς εἰρηστικὸν, θριαμβοῦ τοῦ Α. Βυζαντίου Ἀλλὰ τὸ ἐπαγγελλθὲν ἀντιτυπὸν μὲ εὖρον ἐν Ἑλλάδι πλέον ἐν τῷ μέρει τοῦ Καλλιγῆ καὶ Οἰκονομίδου προσλειφόμενον εἰς τὰς δικηγορικὰς μου ἐξετάσεις καὶ σχεδὸν ἀκόπον εὐεῖνον, μέχρις ὅτου ἡ ἀπὸ τοῦ διπλωματος ἀνεσις ἐπέτρεψε μὲν τὴν μελέτην του, αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὅμως καὶ βιωτικαὶ μέριμναὶ οὐχὶ τὴν μεταφράσιν του, τὴν ὁποίαν μόλις τελευταίον δὲν ἤξυρον τὶς ἐφιλοτέχνησα.

2 Μαρτίου 1898.

ΧΡΗΣΤ. ΠΑΛΑΜΑΣ

**ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Η ΠΟΛΙΣ ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ**

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνελεθῆσεν ἡ ὀλομέλεια τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλογῶν εἰς ἔκτακτον συνέδριον, συνδεδεσμένη ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παρακρατήσεως. Ἀπὸ διαφορῆς ἀντηλλαγῆσαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμαι ἐτέθη ὑπὸ τὴν ψῆφον τῶν μελῶν τὸ ἐξῆς θέμα: «πρέπει νὰ νομοθετηθῇ ἡ παρακράτησις ἡ ὀχι»; Μετὰ γενομένην ψηφοφορίαν ὁ Σύλλογος ἐκτρυβήθη κατὰ τῆς παρακρατήσεως διὰ ψήφων 24 κατὰ 14. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συνταχθῇ ὑπόμνημα πρὸς τὴν βουλὴν διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Σύλλογος νὰ ἀποκρούσῃ πάσῃ δυνάμει τὴν παρακράτησιν, ὅπερ καὶ ἐγένετο ἤδη.

Διερκούσης τῆς συνελεύσεως ὁ κ. Γεώργιος Σταμπολτζῆς ἐγενεῖς ἀπὸ τῆς θέσεως του ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν σύστασιν, ἣν παρεκλεύσατο νὰ κάμωσι πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως διὰ νόμου ἀπαγορευθῇ πρὸ τῆς 21 Αὐγούστου ἐξαγωγή τῶν σύκων ἐκ τοῦ λιμένος. Τὴν πρότασιν ταύτην τὴν ὁποίαν ἀσυζητητέα δι' ἀναστάσεως ἐδέχθη ὁ Σύλλογος, εὐρίσκομεν πολὺ λογικὴν καὶ προστατευτικωτάτην διὰ τὴν ποιότητα τῶν σύκων, δὲν βλέπομεν δ' αὐτὴν ἀντιβαίνουσαν εἰς ὀθενὸς τὰ συμφέροντα, διότι οὐδαμοῦ ἀλλοχοῦ τοῦ κράτους γίνονται σύκα πρὸς ἐξαγωγήν ἐκτὸς τῶν Καλαμῶν, ἐὰν δὲ τοῦτο συμβαίη ἐν ἐλαχίστη ποιότητι εἰς τι μέρος, τὸ πρᾶγμα εἶναι ὀψιμώτερον καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἔχει ὀδὸν νὰ ὀσπῆ βλάβην.

**ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΓΟΝΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΑΣΤΥΝΟΜΟΝ**

Γονεῖς παρεπονέθησαν ἡμῖν ὅτι τέκνα των μικρὰς ἡλικίας σχετικῶς ἀποπλανώμενα, ἐγκλιθεῖσιν ἀσεβῶς ἐν παικτικῆς κρυφαῖς, καταστρέφοντα πολὺ τιμῶν

χρόνον και επρεύοντα την προσοχήν και επίβλεψιν των ενδιαφερομένων.

Πολλοὺ πονοῦ προξενὰ ἀποβαίνουσι τὰ ἀνώτερω καταγγελλόμενα ἡμῶν παραγώνως ἐντίμου και ἀξίου πατρὸς πίστεως. Λυπούμεθα σφόδρα διότι ἀκούομεν τοιαῦτα και σπεύδομεν νὰ τὰ κατατήσωμεν γνωστὰ πρὸς τὸν κ. Ἀστυνόμον και τὰς λοιπὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς καλουμένας ἐν συνεργείᾳ νὰ σώσωσι τοὺς ἀπολλυμένους υἱούς.

ΧΑΡΙΚΛ. Η. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ὁρθρου βαθέος τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤχος βαρὺς πένθιμος θλιβερόν ἐξήγγειλε τῇ πόλει ἀγγέλιμα, τὸ θνατόν τῆς Χαρικλείας Μαυρομιχάλη πολυφιλήτου συζύγου τοῦ δημοτικῆ ἀρχόντος τῶν Καλαμῶν. Ἡ πικρὰ τοῦ κώδωνος ἡχώ και τῆς ὥρας τὸ ἀσύνηδες ἐξύπνισε τοὺς πολλοὺς διαπυθνομένους παρὰ τῆς φήμης τὸ ἐνσκήψαν αἰσθητικὸν δυστύχημα εἰς τὸν οἶκον ἀνδρὸς ἐν ἐτίμησει πολλακίς ἡ πόλις. Ὀλίγη παρήλθεν ὥρα και τὸ πένθος ἐσκίασε τοὺς οἴκους πολλῶν συρρέοντων εἰς τὸν γνωστὸν τῆς θανούσης οἶκον μὲ θαυρακτικὸν ὀρθάλμους και τὴν καρδίαν βαρυθυμύσαν.

Παντοῦ εἰς λόγος, μία κίνησις, μία σκέψις, μία εἰδήσις και ἐν αἰσθημα ἐξεδηλοῦτο. Εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Χαρικλείας Μαυρομιχάλη δὲν ὑπῆρχον ἐχθροὶ ἀλλὰ φίλοι και μόνον φίλοι. Καὶ ἔζητε τῆς τιμῆς ταύτης γυνὴ ὑπερφυσικὸν ἐπιδείξασα σθένος, γυνὴ ἐλεῆμων γυνὴ φιλόστοργος, γυνὴ φιλάνθρωπος ἀγαπῶσα τοὺς πάντας ὡς φίλους και οὐχὶ ὡς ἐχθρούς και φίλους. Μία λέξει, γυνὴ ἀρχαὴν και πεπεισθεῶν διὰ κοινῶν, ἀλλ' ἀνταξίων τῆς καταγωγῆς τῆς και ἀνταξίων τοῦ μεγάλου ὀνόματος ὀπερ ἔφερεν.

Διὰ τοῦτο δικαίως ἡ πόλις τὴν ἐτίμησε και περιέβαλε τὸν θάνατόν τῆς διὰ πρωτοφανοῦς πένθους. Ἡ πόλις ἐτίμηθη τιμήσασα τὸν νεκρὸν τῆς Χαρικλείας Μαυρομιχάλη και δύναται λογιζομένη νὰ σεμνύνεται διὰ τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τῆς.

Ὁ θάνατος εἶναι τὸ καθαρτήριο ρεύμα, πρὸ δὲ τοῦ θανάτου σιγῶσι τὰ πάθη. Ἡ πολιτικὴ ἔχει ἐχθροὺς και ἐχθρούς, ὁ τάφος ἔχει πλείστους φίλους, ἡ δὲ ἀρετὴ οὐδένα ἔχει ἐχθρόν.

Ἡ Χαρικλεία Μαυρομιχάλη ἦτο ἐκφρασις ἀρετῆς και διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἀπεδείχθη ἐχθρὸς τῆς. Οἱ πάντες τὴν περιέβαλλον διὰ βλεμμάτων πικρίας και ὀδύνης και οὐδεὶς ὀφθαλμὸς ἔμεινε ἀδάκρυτος πρὸ τῆς ἐν ἐφικτῶ ἀρετῆς ἐν σκηνώματι γυναικός. Ἰδοὺ παρήγορος ἀληθῶς ἀναπολήσις διὰ τοὺς ἀπολλύντας θυσταυρὸν ἀνεκτίμητον. Ἰδοὺ παραμυθία

εἰς τὸν βαρυπενθόντα σύζυγον και τὰ ὀρθρωθέντα τέκνα.

Ἄς μὴ σκέπτονται τὴν ἐρημίαν τοῦ κοιμητηρίου ἄς μὴ πτοῖ αὐτοὺς ὁ παγερός τάφος και τοὶ νεκροὶ ἐπὶ τὸ χῶμα προσφιλοῦς γενναίας ὑπάρξεως. Τὰ πάντα κοινὰ ἐν τῷ κόσμῳ ὁ δὲ θάνατος πληροῖται ἐξ Ἰσοῦ τὰς κεφαλὰς και τοὺς πόδας. Βεβλαμμένη κεφαλὴ καταστρέφει τὸ σῶμα, ποὺς κατετραμμένος κερματίζει μὲν τὸ σῶμα ἀλλὰ τὸ ἀφίνει ζῶν. Ἡ ζωὴ τῆς κεφαλῆς εἶναι ἀναγκαία ὅσον και ἂν φαίνεται ἐπιφθονοῦς ἡ ἐκδήλωσις δὲ τῆς τοιαύτης γνώμης και φανερὰ ἐγένετο και ἡμεῖς ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ὄψεως, ἐν συνειδήσει τὴν ἀναγράφομεν.

Ἄλλ' ἄς συντριβῆ ἡ κεφαλὴ τοῦ ὄψεως ἢ αὖ ζῆσι ὁ ἀναγκαῖος ἀνθρώπος!

Τὸ ἐρήμιον κοιμητήριον ὑπνώττει αἰωνίως και μόνον οἱ στεναγμοὶ και οἱ γοῖ τῶν ζώντων διακόπτουσι τὴν ἐρημίαν του και τὴν σιωπὴν του ὁ ἀνθρωποπαρμένος κῆπος κατὰ τὴν φράσιν νεωτέρου ποιητοῦ, πολλὰς περιλείπει εἰς τὰς ψυχὰς του βραχιάς ἐλπίδας και ἀναρρηθητὰ ὄνειρα θάπτει εἰς τὰ παγετώδη του χῶματα.

Ἐν ἐπὶ πλέον ὄνειρον ἡ Χαρικλεία Μαυρομιχάλη!

Ὁνειρον ἀρετῆς, ἰνδαλμα δυσεύρετον γυναικὸς ἐκλείψαν διὰ παντός και μὴ ὑπάρχον πλέον.....

Ἄλλ' εἰς τὸν κόσμον μόνον τῆς κακίας τῆς ἀνθρωπίνης εἰς τὸν ἐνσώματον κόσμον.

Εἰς τὴν περιφρονητικὴν τῆς πόλεως θὰ εἶναι βατὴ εἰς τὴν ἀτυχῆ Χαρικλείαν, ἡ δὲ θέσις τῆς ἐν τῇ χωρίᾳ τοῦ ἡλικροῦ κόσμου ἀγῆρωσ και ἀληθῶς προσηνύθη.

Ἡ ἐν τῇ ζωῇ τὴν δόξαν βαρυθεῖσα θὰ τὴν ἔχη μαζὴ τῆς εἰς τὴν αἰωνιότητα, διότι τὴν χάριν τὸ ὄνομα ἐξαντλήσαν ἐν τῷ εἴω, τὸ κλέος ἀγῆρατον, παρέδωκεν εἰς τὸν θάνατον.

Η ΚΗΔΕΙΑ

Πολυτελεστάτη και ἐπιβήλουσα μὲ πρωτοφανῆ διὰ τὰς Καλαμάς συρροὴν κόσμου, ἐγένετο ἡ κηδεὶα τῆς πολυκλαύστου νεκρῆς ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν διὰ μακρῶν νὰ δώσωμεν τὴν εἰκόνα τὴν ἀρμοζούσαν εἰς τὴν πένθιμον πομπήν. Ἀλλὰ τοῖς πᾶσι τὰ πολλὰ εἰσι γνωστά, ἡ δὲ φαντασία τῶν διακειμένων ἐν Καμάμαις δύναται τελείως νὰ πήξῃ τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος.

Ἡ κηδεὶα ἐγένετο τὴν Δευτέραν τὴν 1 μετὰ μεσημβρίαν ὥραν ἡ δὲ ἐκπορὰ ἔκαμε μέγιστον κύκλον ἀνά τὴν πόλιν καταλήσασα εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ἐνθα ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἐξεφωνήθησαν δὲ ἐπικήδειοι ὑπὸ τοῦ Ἱεροκήρυκος και τοῦ κ. Γεωργίου Γερασιμοπούλου.

Εἰς τὸ νεκροταφεῖον πρὶν ὁ νεκρὸς ἀπο-

δοθῆ εἰς τὴν κοινὴν μητέρα ἐξεφωνήθη ἐπιτάφιος ὑπὸ κ. Χρυσῶν. Παγώνη και ἀπηγγέλη ποίημα ὑπὸ τοῦ τηλεγραφετοῦ κ. Λομπροπούλου.

Στέφανοι πολυτελεῖς κατετέθησαν 14 ὁ τοῦ Δήμου Καλαμῶν, ὁ τῶν Δημ. Συμβούλων, ὁ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Δημαρχίας, ὁ τῆς οἰκογενείας Ν. Πολυχρονοπούλου, ὁ τῆς οἰκογενείας Π. Πολυχρονοπούλου, ὁ τῶν ἀδελφῶν Στασινοπούλων, ὁ τῆς οἰκογενείας Παλαμαραίων, ὁ τῆς οἰκογενείας Ἀγγελίδου, ὁ τῶν διδασκαλιστῶν, ὁ τῶν οἰκογενειῶν Ἰωαν. και Φιλοστρ. Στρούμπου, ὁ τῶν κατοίκων Γιοννίτσας κλ.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΟΥ

ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΣ

ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

Ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τῆς πολυκλαύστου Δεσποίνης Χαρ. Π. Μαυρομιχάλη.

Συνελθὼν ὁ Σύλλογος τῶν δημοδιδασκαλιστῶν ἐψηφίσασα τὰδε.

Α.) Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐπὶ τῆς σωροῦ.

Β.) Νὰ διακοπῶσι τὰ μαθήματα τριήμερον.

Γ.) Νὰ παρακολουθήσωσι τὴν κηδεὶαν ἐν σώματι αἱ διδασκάλισσαι.

Και Δ.) Νὰ ἐκφρασθῶσι συλλυπητήρια τῇ βαρυπενθούσῃ οἰκογενείᾳ.

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙῳ

ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

ΑΣΤΙΝΟΜΙΚΗΣ

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν κάποιος ἀστειὸς εἰσελθὼν νύκτωρ εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Μεσ. Γυμναστ. Συλλόγου ἀνέτρεψε πάντα τὰ ὄργανα και ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ ἰσοῦ οἰχόμενος ἀπιών.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ προσηνυθεῖσα βλάβη οὔτε σπουδαία εἶναι οὔτε ἀξία πολλῆς παρατηρήσεως. Ἐχομεν ὁμῶς ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι πολὺ σπουδαιότερον και ἀξίον πλείστης προσοχῆς.

Εἰς τὸ Γυμναστήριον ἐπὶ τινα χρόνον αἰτήσῃ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἀπεστέλλετο ἀστυφύλαξ ἐπιβλέπων τὰ περίξ και ἀποδιώκων τοὺς συρρέοντας ἐξωθὴ ἀγιοπαίδα ἀπὸ τινος ὁμῶς καιροῦ ὁ ἀστυφύλαξ δὲν ἐφάνη ἐκεῖ πλέον και τὸ ἀτακτικὸν στοιχεῖον ἤρξατο πάλιν πλημυροῦν τὰ περίξ τοῦ Γυμναστηρίου παρακωλύον οὕτω τοὺς γυνεῖς τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν νὰ ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ Γυμναστήριον. Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει καθίσταται περιττὴ ἡ ὑπάρχῃς Γυμναστηρίου ἐν Καλάμαις, ἀφ' οὗ τοῦτο προῦρισται νὰ εἶναι τεθιμμένον διαρκῶς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν κουσταβάκιδων.

Παρακαλούμεν λοιπόν τον κ. 'Αστυνόμον εν τῇ προκειμένη περιστάσει νά ἐπιβοηθήσῃ τήν ἀνάπτυξιν τῆς Γυμναστικῆς ἐν τῇ πόλει, λαμβάνων κατάλληλα μέτρα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὅπως ἄλλως εἶναι καὶ ἀρκετὰ σπουδαῖον καὶ ζωτικόν διὰ τὸν τόπον.

ΔΙΚΑΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ
Τῷ κ. ΝΙΚΟΛ. ΠΑΠΑΦΩΤΕΙΝῷ

Το ἀναπτυχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Νικολ. Παπαφωτεινοῦ ἐνδιαφέρον δὲ πᾶν ζωτικόν διὰ τὸν τόπον ζήτημα, δὲν δυνάμεθα νά ἀρῆσωμεν νά περὶλήθῃ ἀπαρατήρητον χωρὶς νά ἀξιῶσωμεν τὸ ὑποκείμενον τοῦ τόπου ἐνθουσιασμόν, τοῦ δρειλούμενου ἐπαίνου. Καὶ ὄντως μελετᾶτε τὸ λιμενικὸν ζήτημα; εὐρίσκετε τὸν κ. Παπαφωτεινὸν ἐναλλάξ εἰς Ἀθήνας διαπραγματευόμενον μακρὰν τοῦ ὄλου του καθ' ὅλας τὰς ἑορτάς, τὸ λιμενικὸν δάνειον καὶ δαπανῶνται ἐξ ἰδίων καὶ ἐν Καλάμῃς ἀναδιδῶντα τὰς εἰσπράξεις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου καὶ ζητοῦντα νά ἀνεύρῃ τὴν αἰτίαν τῶν ἐλλειμμάτων.

Μεταστρεφете τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς «Προνοίας» ὑπὲρ δευδρόφυτευσως τῆς πλατείας, εὐρίσκετε αὐτὸν πρωταγωνιστοῦντα καὶ πρῶτον εἰσφέροντα ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοτοῦ. Παρακολουθεῖτε τὰ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ; ἀντιλαμβάνεσθε τὸν κ. Παπαφωτεινὸν σπεύδοντα καὶ ὁμιλοῦντα καὶ τηλεγραφῶντα καὶ δαπανῶντα ἐξ ἰδίων καὶ μεταστρεφόμενον καὶ εἰς δημοσιογράφον ἀκόμη χά-

Τοιαύτας θυσίας ἔχομεν καθήκον νά ἐκτιμήσωμεν, ἔχομεν καθήκον νά μὴ τὰς παρασιωπήσωμεν ἀλλὰ γεγονυῖα τῆ φωνῇ νά κηρύξωμεν τοῖς πᾶσι, ὅτι οἱ ἀεπηρέαστοι παρατηρηταὶ τῶν γιγνομένων ἵνα ἔχωσι τὴν συνείδησιν καθαρὰν καὶ ἐλευθέραν, δὲν πρέπει νά κλείωσι τὸ στόμα ἐρημητικῶς πρὸ τῶν εὐγενῶν ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς προόδου παλαιστῶν, ἀλλὰ διαπραξίως, αὐτοῖς καθήκον ἐπιβάλλεται, νά κηρύττωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ νά κληῶσιν εἰς μίμησιν τοὺς δυνάμηνους.

Τοιοῦτον καθήκον ἐκπληροῦμεν ἡμεῖς σήμερον. δὲν θέλομεν δὲ τὸ παραλείψει ποτὲ ὑπὲρ οὐδενὸς οἰουδήποτε.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ
"Ὅσοι εἶχον τὴν ἀτυχίαν νά φανῶσιν ἄνδρες ἐν τῷ διεξελθόντι ἀτυχεῖ πολέμῳ, ἔχον καὶ τὴν δυστυχίαν νά στερηθῶσι τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς των νά καταττώσιν ἀνικανοὶ καὶ νά ἀρεθῶσιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ δαίμονος ὅστις ἀδήγησε κατ' αὐτῶν τὴν ἐχθρικὴν σφαῖραν. Ἀτυχεῖς Ἕλληνες! καὶ ἐπειτα ἀποροῦμεν πῶς ἠττήθημεν, καὶ ἀτχάλλομεν πῶς ὀλίγοι ἐτραυματίσθησαν καὶ ἐλάχιστοὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐφρονεῖσθησαν. Περιεθάλαψαμεν τοὺς

ὀλίγους παθόντας νῦν καὶ ὑπελείφθησαν ἐρόδια καὶ δι' ἄλλους. Ἡ Κυβέρνησις ἀληθῶς ἔχει καθήκον νά μεριμνήτῃ διὰ τὰς ἀτυχεῖς ὑπάρξεις τὰς παρούσας ἐν τῷ πολέμῳ ἀδιάφορον ἂν ἐκ περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μας ἐδυστυχῆσαμεν ἐν αὐτῷ. Ἡ Κυβέρνησις! τί νά προτοκᾶμῃ ἡμῶς καὶ αὐτῇ, ποῖαν πληγὴν νά πρωτοσπουλώσῃ! ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀρὰ γὰ ἀρμόδιοι νά κάμωμεν τινὰ ἐπιχείρησιν ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν μέχρις οὗ κατορθώσωμεν νά ἰδῶμεν τὴν Κυβέρνησιν τῆς πατρίδος μας ἐλευθερουμένην ἀπὸ ἄλλας περισσοτέρων ἐπιπερῶσας ἀνάγκας καὶ δυναμένην νά διαθέτῃ μέρος τῆς μερίμνης τῆς ὑπὲρ δυστυχῶν παθόντων; Ἐἰς Ἑλβετίας ἀπέστειλαν 2,500 δραχμὰς διὰ τοὺς τραυματίας μας τὰς ὁποίας μετὰ σειθοῦς καὶ περισκέψεως διανέμει ὁ κ. Νομαρχὴς ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ἀδελφοὶ τέλος δὲν θὰ διαθέσωμεν οὐδ' ὄβολόν ὑπὲρ τῶν προκινδυνευσάντων παρὰ τὸ πῆχυρόν μας;

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
Ἐσχόμεν τὴν τιμὴν νά ἰδῶμεν τὸν κ. Νομάρχην. Προτεπαθήσαμεν δὲ νά λαθῶμεν εἰ δυνατόν πληροφορίαν τινὰ περὶ τῆς βιβλιοθήκης.

Με πολλὴν σαφήνειαν ὁ κ. Παλαμᾶς μᾶς ἔδωκε νά ἐννοήσωμεν ὅτι τὴν βιβλιοθήκην τὴν θεωρεῖ ἀρρήκτως συνδεομένην μετ' ἐν ἀναγκαστήριον ἐκ τῶν ἐνόμιων κατ' ἀρχὰς καὶ πραγματοποιηθὲν σὺν τῷ χρόνῳ, ὅτι δὲ τὴν προϋποθέτει ἐλευθερίαν καὶ προσιτὴν τίς πᾶσι.

"Ὅλα ὅτλη δὴ ἐξαίρετα. Ἀλλὰ πῶς θὰ συσταθῇ ἡ βιβλιοθήκη; Ἀκούσιν αἱ ἀναγαραίται πιστώσεις εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς, ἐξ ὧν ὁ δήμος Καλαμῶν ἀνέγραψεν 25 δραχμὰς!!!! ἀκούσιν αἱ εἰσφοραὶ τῶν πολιτῶν καὶ ἡ καλὴ θέλησις τοῦ κ. Παλαμᾶ. "Ὅχι ἐθέσια! διότι γεννᾶται τὸ ἐρώτημα τίς ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν;

Ὁ ὑπεύθυνος ὑπάρχει ἐκ τοῦ νόμου ἀλλὰ διὰ νά ὑπάρχῃ πρέπει νά τὸν ὀρίσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Γνωρίζομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἀπεταθὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπανειλημμένως καὶ τοὶ ἐκ καλῶς νοουμένης ἱεραρχίας δὲν ἠθέλησε νά κάμῃ ἡμῖν λόγον περὶ τούτου. Διὰ τὴν λοιπὸν ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν δίδει τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς διὰ νά ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία; Περιμένομεν, ἀλλ' ἕως ποτε τοῦτο;

Ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νά δώσωμεν τὴν ἀπάντησιν ἡμεῖς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
Ἐτελέσθησαν ἐν Θουρίᾳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Βασίλ. Μανιαντόγιαννη, Ἐμπόρου αὐτοῦ, μετὰ πηγκαλῆς δεσποινίδος Ἀνιῶς

Γ. Δημῆκ. Τοῖς μνηστούθεσι εὐχόμεθα τὴν στέψιν ταχεῖαν καὶ πᾶν τὸ ἐπιθυμητὸν ἐν τῷ βίῳ.

—Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κυκαρισίως ἀνελήθη ὁ ἐπί φόνῳ κατηγορούμενος καὶ ἐκ τῶν φυλακῶν Ἰούργου ἀποδῆς τὴν 25 Μαρτίου 1897 Ἀγγέλ. Τζώρτζης ὁ τραυματικῶς ἐπικινδύνως τὸν χωροφύλακα Δημ. Ἀλεξόπουλον.

—Εἰς τὸ χωρίον Ἀγριδιέικα τοῦ Βώλακος ἡ Γεωργίτσα Ι. Δημοπούλου λαθούσα δολητήριον κατὰ λάθος ἀπέβησε.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΦΥΣΙΓΓΙΟΠΟΙΪΑΣ
ΜΑΝΙΝΟΥ ΒΕΝΙΟΠΟΥΛΟΥ καὶ **ΜΑΝΤΑ**

Γνωρίζομεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ προμηθευτὰς καὶ καταναλωτὰς φυσίγγιων ὅτι ἀδεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἤρξατο νά λειτουργῇ τὸ παρὰ τῆ παραλίᾳ καὶ εἰς θέσιν Γουλιμῆδες μέγα καὶ τειεστάτων **ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΥΣΙΓΓΙΟΠΟΙΪΑΣ** ἀνεγερθὲν καθ' ὄλου τοὺς εἰδικούς κανόνας, ἐν ᾧ κατασκευάζονται καθ' ἑκάστην περὶ τὰς 50,000 φυσίγγια πρὸς χρῆσιν τῶν ὀπλων Γκρά. Μάουζερ, Μαρτιν κλπ. ὡς καὶ παντὸς εἴδους περιστροφῶν.

Ἡ πυρίτις ἡ χρησιμοποιοῦμένη πρὸς πλήρωσιν τῶν καλυκῶν εἶναι πάντοτε ἀρίστης ποιότητος.

Τὰ φυσίγγια τοῦ ἐργασταρίου τούτου ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τῶν καλλιτέρων ἐργασταρίων τῆς Εὐρώπης.

Τιμαὶ μὴ ἐπιδεχόμεναι συγκατασίμων.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΣ

Ποικίλοι συντρέχουσι λόγοι, ὅπως συστήσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τοὺς ταξιδεύοντας μέχρι Πειραιῶς, τὸν καλὸν ἐκεῖτε λευκοῦχον Γεώργιον Στραβᾶκον ἢ Καρνέτην, τὸν ὁποῖον πάντοτε καὶ ἐν εἰκαδήποτε τῆς νυκτὸς ἢ ἡμέρας ὥρα θέλουσιν εὐεῖε πρόθυμον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν ἀναγκῶν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΧΡΥΣΑΝΘΕΑ καὶ
ΜΑΝΤΖΩΡΟΥ

Τὸ γνωστὸν Τυπογραφεῖον τοῦ κ. Γεωργ. Ἀθ. Μιχαλακέα, ἠγόρασαν οἱ κ. κ. Ἰωάν. Χρυσανθέας καὶ Ἰωάν. Μαντζῶρος ἐκτελοῦντες πᾶσαν τυπογραφικὴν καὶ βιβλιοδετικὴν ἐργασίαν, μετὰ περισσῆς κομψότητος καὶ καλλιτεχνίας καὶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταδοτικὰς.